

- [2] A Mecseknádasd, 1246. helyrajzi számú, kivett, beépítetlen terület megnevezésű ingatlan tulajdonosa a Karl Invest Kft., aki a területet 2021-ben vásárolta meg; az ingatlan bérlője a felperes.
- [3] A földterületen elhelyezett hulladék tárgyában bejelentés érkezett, amely alapján az alperes 2022. november 17-én helyszíni szemlét tartott. Megállapította, hogy több, kisebb-nagyobb halomban összesen mintegy 50-60 m³ mennyiségű építési-bontási hulladék található a helyszínen (pl. aszfalt, égetési maradék salak, beton, téglá, cserép, egyéb vegyes építési-bontási hulladék). A szemle időpontjában egy platós teherautóról építési-bontási hulladékot (téglá, cserép, vályog) ürítettek a területre a felperes alkalmazottai; az elhelyezett hulladék mennyisége mintegy 5 m³ volt. A szemlén megjelent a felperesi ügyvezető, Karl Ákos, közölve, hogy a hulladék a Bonyhádi Petőfi Sándor Gimnáziumból származik, ahol a felperes felújítási tevékenységet folytat. Elmondta, hogy a területen abból a célból helyezte el a hulladékot, hogy azt a későbbiekben tovább szállítsa a hulladéklerakóba. Közölte továbbá, hogy amikor 2021-ben a Karl Invest Kft. megvásárolta a területet, akkor hulladék ott még nem volt. A területen található hulladék mintegy 30 %-át (föld és építési-bontási hulladékkal kevert föld) helyezte el itt, a többi hulladék származási helyéről és elhelyezőjéről nyilatkozni nem tud.
- [4] A hatóság felhívására a 2022. december 9-én megküldött levélben a Karl Invest Kft. akként nyilatkozott, hogy nem ő helyezte el a hulladékot, a hulladék tulajdonosáról, elhelyezésének időpontjáról és körülményeiről nincs információja.
- [5] A felperes az eljárás során igazolta, hogy a területen lévő hulladékból 48,8 tonnát eltávolított, és azt ártalmatlanításra adta át Csaba László János egyéni vállalkozónak.
- [6] Az alperes 2023. február 15-én hivatalból indított hulladékgazdálkodási hatósági eljárást a felperessel szemben, és értesítette őt az ügyféli jogokról, kötelezettségekről, a nyilatkozattétel, valamint az iratbetekintés lehetőségéről (1342-2/2023. szám). A felperes az iratot 2023. február 16-án átvette, az eljárás során azonban nyilatkozatot nem tett.
- [7] Az alperes 2023. március 29-én utóellenőrzés keretében helyszíni szemlét fogatosított, ahol a következőket állapította meg.
- [8] A hulladék döntő része eltávolításra került, a korábban hulladék elhelyezéssel érintett terület helyén mintegy 100 m² nagyságú területen építési-bontási hulladékkal (téglá, habarcs és műanyag, betondarabokkal) kevert föld került szétterítésre, átlagosan 10 cm rétegvastagságban. Ez egy, a környezetétől élesen elütő terület, mely minden valószínűség szerint a korábban itt elhelyezett hulladékból maradt vissza. Az elterítés északi oldalán egy kb. 1 m³ építési-bontási hulladékkal kevert földhalom volt látható; az elterítéstől délre eső oldalon mintegy 20-25 m³ kőanyag mellett – vélelmezhetően – építési-bontásból származó terméskő volt. Az utóellenőrzésen fényképfelvételek készültek, amelyek az elterítetten visszamaradt hulladék réteget és annak összetételét ábrázolták. Azokból egyértelműen megállapítható, hogy a területen beton-, habarcs- és tégladarabok, építési törmelékek voltak.
- [9] Az alperes a 2023. május 16-án tartott – már a perbeli határozat meghozatala után fogatosított – második utóellenőrzésen rögzítette, hogy a területen építési-bontási hulladék már nem található.

- [10] Az eljárás során nyilatkozatot tett a Karl Invest Kft., közölve, hogy a hatóság által a 2023. március 29-i szemlén megállapított 20-25 m³ kőanyag tiszta, építési célra előkészített terméskő, építőanyag, azaz nem hulladék.
- [11] Az eljárás során az alperes az Országos Környezetvédelmi Információs Rendszer (OKIR) adatbázisa alapján megállapította, hogy a felperes a 2022. év során keletkezett hulladékról adatszolgáltatást nem teljesített.
- [12] Az alperes a 2023. május 8-án kelt 1342-11/2023. számú határozatával 361.350 Ft hulladékgazdálkodási bírság, illetve 13.638 Ft eljárási költség megfizetésére kötelezte a felperest, egyben felhívta őt, hogy a 2022. év során keletkezett hulladékról az OKIR-on teljesítsen adatszolgáltatást.
- [13] Az indokolás rögzítette a fenti tényállást, illetve ügytörténetet.
- [14] A szankcionálás alapját képező hulladéktömeg vonatkozásában az alperes a következőkre utalt. Kiemelte mindenekelőtt azt a felperesi nyilatkozatot, hogy a helyszínen lévő hulladéknak a cca. 30 %-át helyezte el ő, a többi eredetéről tudomása nincs. A hulladék mennyisége kapcsán figyelembe vette egyrészt az alperes a felperes által elszállított 48,8 tonna hulladékot. Ebbe a körbe vonta továbbá a visszamaradt hulladékot, amely a 100 m² területű és 10 cm rétegvastagságú építési hulladékkal kevert föld volt. Ennek a térfogatát az alperes hozzávetőlegesen 10 m³-ben határozta meg, azzal, hogy az irányadó átváltási arány alapján a tömege 14 tonna. A 48,8 tonna + 14 tonna, azaz 62,8 tonna összegre vetítette az alperes azt a felperesi nyilatkozatot, hogy 30 %-ban helyezte el ő az ingatlanon a hulladékot. A cca. 63 tonna 30 %-a 19 tonna volt, amit az alperes becsült adatnak minősített.
- [15] A 19 tonna a hulladékgazdálkodási bírság mértékéről, valamint kiszabásának és megállapításának módjáról szóló 271/2001. (XII.21.) Korm. rendelet (R.) Melléklet 3) pontja szerinti középértéke 55 tonna, utóbbit vette figyelembe az alperes a bírság számszerűsítése kapcsán.
- [16] A szankcionálás jog-, illetve ténybeli alapja tekintetében az alperes még a következőket vette figyelembe.
- [17] Rögzítette, hogy a felperes a hulladékot a véglegesség szándékával helyezte el, azon felperesi nyilatkozattal szemben, hogy a tárolás csupán ideiglenes jelleggel történt. Nem fogadta el ezzel összefüggésben azt a felperesi állítást, hogy a területről a hulladéklerakóba kívánta tovább szállítani a hulladékot, ez ugyanis az alperes szerint az általános gyakorlatnak, az észszerűségi szempontoknak, illetve a gazdasági megfontolásoknak is ellentmond. Ilyen szándék esetén a legracionálisabb döntés az lenne, hogy a keletkezés helyéről közvetlenül a hulladékkezelőnek adja át az érintett személy a hulladékot. A felperes által az ingatlanon elhelyezett hulladék keveredett a területen korábban már ismeretlenek által elhelyezett hulladékkal, ami nagymértékben megnehezítené a felpereshez köthető hulladék hulladékkezelőnek történő átadását, azon túlmenően, hogy tetemes többletköltséggel járna. Mindezen szempontokat mérlegelve alapos okkal vélelmezte az alperes, hogy a felperes a hulladékot a véglegesség szándékával helyezte el a területen, amely súlyosan jogsértő magatartás. Az indokolás szerint felelősség terhelte a felperest a hulladék nem általa elhagyott részét illetően is. Annak révén, hogy a hulladék eltávolításáról hosszabb ideje nem gondoskodott (a hulladék huzamosabb jelenlétére utal a hulladékfelület egy részének

helyszínen tapasztalt növényesültsége). környezetterhelő állapotot tartott fenn, valamint precedenst teremtett további hulladék elhelyezésére.

- [18] Az alperes azt is a mérlegelési körbe vonta, hogy a felperes a hulladék döntő többségét annak ellenére távolította el a területről, hogy nem ismerte el a felelősségét a teljes mennyiség tekintetében; ez kétséget ébreszt abban a vonatkozásban, hogy a felperes a hulladéknak valóban csupán a 30 %-át helyezte el.
- [19] A fentiekől függetlenül az alperes 19 tonna hulladékot vett figyelembe a szankció megállapítása során.
- [20] Az alperes a határozatban az alábbiak szerint vezette le, hogy miért kellett bírságot alkalmaznia figyelmeztetés szankció helyett.
- [21] Idézte a közigazgatási szabályszegések szankcióiról szóló 2017. évi CXXV. törvény (Szankció tv.) 1. § (1), 2. § (1),(2) és (3) bekezdését, 9. § (1) bekezdését, (2) bekezdés a),b) pontját, 6. § (3) bekezdését, illetve a hulladékról szóló 2012. évi CLXXXV. törvény (Ht.) 84. § (1) bekezdését, 86. § (1) bekezdés a) pontját. Kiemelte, hogy a Szankció tv. 6. § (3) bekezdése szerint figyelmeztetés alkalmazásának akkor van helye, ha a közigazgatási szabályszegés elkövetése miatt más szankció nem alkalmazható, vagy ha a közigazgatási szabályszegés az elkövetés körülményeire tekintettel csekély súlyú, és a figyelmeztetéstől kellő visszatartó hatás nem várható.
- [22] Vizsgálta továbbá a felperes személye és a jogsértés tárgyi súlya tekintetében a körülményeket, megállapítva, hogy a felperes vonatkozásában nem áll fenn a Szankció tv. 9. § (2) bekezdése szerinti korábbi szankcióra vonatkozó, egy éven belüli szankcionálás megtörténtének a feltétele. Rögzítette ugyanakkor, hogy a hulladék jogszabály előírásaitól eltérő módon történő gyűjtése, a jogsértéssel érintett hulladék mennyisége, valamint a jogsértő magatartással kialakított környezeti állapot károsító hatása miatt a felperesi cselekmény csekély súlyúnak nem tekinthető.
- [23] A fentiek alapján rögzítendő, hogy az alperes azért mellőzte a figyelmeztetés szankciót, mert ugyan nem teljesült a Szankció tv. 9. § (2) bekezdés a) pontjában írt feltétel, de nem lehetett alkalmazni a Szankció tv. 6. § (3) bekezdését, miután a felperesi tevékenység tárgyi súlya nem volt csekély.
- [24] Utóbbi kapcsán értékelte még az alperes, hogy a felperes elmulasztotta az adatszolgáltatás teljesítését, melynek okán a hulladék nyomon követhetősége nagy mértékben akadályozott volt.
- [25] Az alperes az adatszolgáltatási kötelezettség negligálásával kapcsolatban hivatkozott a hulladékkal kapcsolatos nyilvántartási és adatszolgáltatási kötelezettségről szóló 309/2014. (XII.11.) Korm. rendelet 11. § (5) bekezdésének sérelmére, míg a bírság tekintetében a Ht. 86. § (1) bekezdés a) pontjára.
- [26] A döntés 8-11. oldalán vezette le az alperes a bírság kiszámításának módját, illetve az azzal összefüggő képleteket, ismételten kiemelve, hogy a kiinduló mennyiség cca. 19 tonna, ami becsült adatnak tekinthető. A jogellenes elhelyezéssel érintett hulladék tömege az R. Melléklet 3.a.) pontja szerinti 10-100 tonna közötti tömegtartományba esik, ám tekintettel

arra, hogy pontos mennyiség nem állapítható meg, az R. értelmében a bíróság „M” tényezőjeként 55 tonnát kellett alapul venni.

[27] Az alperes 2023. május 8-án kelt határozatát a felperes 2023. május 12-én vette kézhez.

A kereseti kérelem

[28] Az alperessel szemben a felperes nyújtott be keresetet, kereseti kérelme a határozat megsemmisítésére és az alperes perköltségben történő marasztalására irányult.

[29] A közigazgatási cselekménnyel okozott jogsérelem tekintetében (IV. pont) hivatkozott a Kp. 38. § (1) bekezdés a) pontjára, 92. § (1) bekezdés a),b) pontjára, az általános közigazgatási rendtartásról szóló 2016. évi CL. törvény (Ákr.) 2. § (1)-(2), 6. § (1),(3), 62. § (1), 64. § (1), 71. § (1), 81. § (1), 50. § (1),(2),(4), 103. § (2),(3) bekezdésére, illetve a 104. § (1) bekezdés a)-e) pontjára. Idézte továbbá a Szankció tv. 6. § (2),(3), 9. § (1),(2),(3) bekezdését, 10. § (1), (4) bekezdését, valamint a Ht. 6. § (3), 61. § (1),(3),(4) bekezdését.

[30] Rögzítette a keresetlevél (V. pont) a közigazgatási cselekménnyel okozott jogsérelem alapjául szolgáló tényeket, kiemelve, hogy ő, azaz a felperes, illetve a Karl Invest Kft. milyen nyilatkozatokat tett az eljárás során.

[31] A jogi érvelés körében (VI. pont) a felperes az alábbi jogsérelemekre hivatkozott.

[32] Állította, hogy az alperes túllépte az ügyintézési határidőt, az eljárás ugyanis 2023. február 15-én indult, a határozat datálásának időpontja pedig 2023. május 8-a. Ezt azt jelenti, hogy az alperes a rendelkezésére álló 60 napos ügyintézési határidőn túl hozta meg a határozatát, amely mindenképpen jogsértő. Ezzel összefüggésben hivatkozott az Alkotmánybíróság 5/2017. (III.10.) számú határozatára.

[33] Állította továbbá, hogy az eljárás megindítására okot adó körülmény hiányában került sor a szankcionálásra. Hivatkozott az Ákr. 104. § (1) bekezdés a) pontjára, annak kiemelésével, hogy a hulladékot eltávolította, amiről a hatóságot 2022. december 9-én tájékoztatta. Ennek ellenére indította meg az alperes az eljárást 2023. február 15-én, amikor már az általa jogszabálysértőnek minősített állapot nem állt fenn, amelyet igazolt egyébként a 2023. március 29-i utóellenőrzés (helyszíni szemle).

[34] Kiemelte azt a megállapítást, hogy az alperes szerint a helyszínen volt a visszamaradt hulladék cca. 100 m² x 10 cm rétegvastagságban. Utalt arra, hogy ezen matéria hulladék jellegét a Karl Invest Kft. ügyvezetője vitatta. Sérrelmezte, hogy az alperes nem folytatott le bizonyítási eljárást, hogy ez a visszamaradt hulladék megfelel-e a Ht. 2. § (1) bekezdés 10. pontjában foglaltaknak. Az ügyvezető úgy nyilatkozott, hogy 20-25 m³ mennyiség tiszta, építési célra előkészített terméskő építőanyag volt; igazolta egyben ennek a származását is (keresetlevél F/8. számú melléklet). Az ügyvezető az 1 m³ materiáról azt állította, hogy építési-bontási hulladékkal kevert földhalom, amelynek elhelyezőjéről nem tud nyilatkozni. A visszamaradt, 100 m² x 10 cm rétegvastagságú anyag kapcsán állította, hogy az terméskő, nem pedig építési hulladékkal kevert föld.

[35] A fentiek tükrében a felperes szerint az alperesnek csak az 1 m³ hulladék kapcsán lett volna lehetősége eljárást megindítani, ez a matéria ugyanis nem vitatottan az ingatlanon volt.

- [36] A bírság tekintetében a felperes a jogalap hiányára hivatkozott az alábbiak szerint.
- [37] Az alperes azt állapította meg, hogy közigazgatási szabályszegés történt, amellyel összefüggésben alkalmazandó a Szankció tv. 2. § (3) bekezdés a-e) pontja. Ennek kapcsán utalt a felperes arra, hogy a hulladékgyűjtési bírság közigazgatási bírságnak minősül, azaz alkalmazandó a Szankció tv. 9. § (2) bekezdése, az ott rögzített feltételek viszont a perbeli esetben nem álltak fenn. Az alperes tévesen hivatkozott a Szankció tv. 6. § (3) bekezdésére, a Szankció tv. 9. § (2) bekezdésében írt feltételek hiányában. A Szankció tv. 9. § (3) bekezdése határozza meg a bírság kiszabásának további eseteit, ám a perben ezek sem teljesültek. Állította a felperes, hogy a bírság kiszabásának objektív (törvényi) feltételei nem álltak fenn; ennek tükrében mindegy, hogy az alperes szerint a szabályszegés csekély súlyú volt-e vagy sem. Az alperes a Szankció tv. 6. § (3) bekezdését nem megfelelően értelmezte, helytelenül alkalmazta. Ezzel összefüggésben arra hivatkozott, a figyelmeztetés alkalmazását azért mellőzte, mert a közigazgatási szabályszegést nem tekintette csekély súlyúnak. Ezzel szemben állította a felperes, hogy a Szankció tv. 6. § (3) bekezdése nem csak abban az esetben teszi lehetővé a figyelmeztetés alkalmazását, ha a közigazgatási szabályszegés csekély súlyú és a figyelmeztetéstől kellő visszatartó hatás várható, hanem akkor is, ha a közigazgatási szabályszegés elkövetése miatt más szankció nem alkalmazható. Mindezek tükrében a hulladékgyűjtési bírság helyett az alperes legfeljebb a Szankció tv. 6. § (3) bekezdése szerinti figyelmeztetés alkalmazásáról határozhatott volna.
- [38] Tévesnek minősítette a felperes a bírság mértékének meghatározását is. Ennek kapcsán utalt arra, hogy az alperes 62,8 tonnát vett figyelembe, amelyet ő egyébként is vitat, ahogy vitatta a megelőző eljárás során is. Hivatkozott az R. mellékletére, valamint a Htv. 86. § (16) bekezdésére, amely szerint a hulladék mennyiségének meghatározása különösen méréssel, számítással vagy műszaki becléssel történhet. Idézte, hogy ezzel összefüggésben az alperes a határozatában mit rögzített. Kifejezetten méltánytalannak találta az alperesi eljárást, mivel a bírság mértékének meghatározása során számszerűsített 55 tonna majdnem háromszoros mértékűt jelent az alperes által meghatározott mennyiségű hulladékhoz képest.
- [39] Kiemelte, hogy a szankció kapcsán az alperes két elemet vett figyelembe, egyrészt a visszamaradt, másrészt pedig az ártalmatlanításra átadott hulladékot.
- [40] A visszamaradt hulladék tekintetében rögzítette, hogy annak hulladék minősítése az eljárás során kétséges volt, az ezzel összefüggő ellentmondást az alperes nem tisztázta. Kifejezetten vitatta ugyanakkor a visszamaradt hulladék mennyiségét is, kiemelve, hogy a hatóság által alkalmazott becléssel megállapított tömeg nem helytálló. Cáfolta azt az alperesi megállapítást is, hogy a 2022. november 17-i helyszíni szemle során a leürített hulladék mennyisége mintegy 5 m³ volt. Ezt azért tartotta lehetetlennek, mert az érintett kisteherautó össztömege 3500 kg., a maximális szállítási kapacitása pedig 1000 kg. Erre figyelemmel a törmelék mennyisége maximum 1 m³ lehetett, ami átszámítva 1,4 tonna. Mindezekre tekintettel a visszamaradt hulladékot nem, illetve nem az általa számszerűsített mértékben lett volna jogosult az alperes figyelembe venni.
- [41] A fentiekre tekintettel csupán az ártalmatlanításra átadott hulladékot vizsgálhatta volna az alperes, annak kapcsán viszont nem volt szükség beclésre, tekintettel arra, hogy az igazolt mennyiség egyértelmű volt: a 48,8 tonna 30 %-a 14,64 tonna, ez a mennyiség szolgálhatott volna – az egyéb feltételek fennállása esetén – a bírság mérték alapjául. Megjegyezte, hogy a

14,64 tonnát sem ismeri el, azt azonban a teljesség kedvéért kívánta rögzíteni a keresetlevélben.

- [42] Utalt arra, hogy sérültek az Ákr.-ben meghatározott eljárási alapelvek is. Ezzel összefüggésben hivatkozott az Ákr. 6. §-ára, illetve arra, hogy a területen lévő hulladék mintegy 30 %-át helyezte el. Nyomatékosan utalt arra, hogy az elszállításra a hatósági eljárás megindítását megelőzően került sor, amely magatartása kifejezetten az eljárás támogatását, valamint a környezet megtisztítását célozta; eljárása kifejezetten a hatósággal való együttműködés jegyében történt. Ezzel kapcsolatban hivatkozott a Htv. 61. § (4) bekezdésére, cáfolva azokat a határozatban írt alperesi állításokat, amelyek a felperesi rosszhiszemű eljárást sugallták.
- [43] A fentiek összefoglalásaként rögzítette, hogy sérült az Ákr. 6. § (3) bekezdése szerinti jóhiszeműségi, illetve bizalmi elv.
- [44] Előadta végül, hogy az alperes az ő felelősségét a más által elhelyezett hulladék kapcsán nem állapíthatta volna meg. Az ezzel összefüggő alperesi állítással kapcsolatban hivatkozott az Ákr. 64. § (1) bekezdésére, amely nem zárja ki, hogy az ügyfél a nyilatkozatával pótolhatja a hiányzó bizonyítékot, ha annak beszerzése nem lehetséges. Ő az eljárás során nyilatkozott arra, hogy százalékos arányban mekkora az a hulladék, amit ő vitt a területre. Amennyiben e nyilatkozat tekintetében az alperesben kétség merült fel, úgy az Ákr. 62. § (1) bekezdése alapján bizonyítási eljárást kellett volna lefolytatnia, és az Ákr. 71. § (1) bekezdése szerint szakértőt kirendelnie.
- [45] Nem fogadta el azt a határozati megállapítást sem, hogy őt terheli a felelősség a tárgyi hulladék nem általa elhagyott részét illetően is. Ezzel szemben hivatkozott a Htv. 61. § (2) bekezdésére, azzal, hogy az alperes nem vizsgálhatta volna a más által elhagyott hulladékkal kapcsolatban a felperesi felelősséget. Ezzel összefüggésben nyomatékosan utalt arra, hogy az érintett, Mecseknádasd, 1246. helyrajzi számú ingatlan nem a tulajdonosa, hanem a bérlője. Őt nem terhelte felelősség az ingatlanon más által elhagyott hulladék vonatkozásában, ettől függetlenül azonban saját költségére elvégeztette a más által elhagyott hulladék ártalmatlanítását.

Védirat

- [46] Az alperes a védiratában kérte a bíróságot, hogy a keresetet utasítsa el, illetve kötelezze a felperest perköltség megfizetésére. Cáfolta azt a felperesi állítást, hogy az ügyintézési határidőt túllépte, állítva, hogy az ezzel összefüggő eljárásjogi jogszabályok nem sérültek, a szankcionálás ténybeli és jogi alapja fennállt. Nem fogadta el a felperesnek az eljárás megindítására okot adó körülmény hiányára vonatkozó nyilatkozatát, kiemelve, hogy befejezett cselekményről volt szó, amellyel összefüggésben szankciót kellett alkalmaznia. A hulladékgazdálkodási bírság kapcsán fennálló jogalap tekintetében nem osztotta a Szankció tv. felperesi értelmezését; részletesen értelmezte a Szankció tv. irányadó rendelkezéseit (védirat III. pont), azzal az összefoglalással, hogy ha a jogalkotó szándéka egy amnesztia szabály megalkotása lett volna, akkor arról egyértelműen, a bírság szankció kizárásával rendelkezik. Állította, hogy a Szankció tv. jóval bonyolultabb annál, minthogy a felperes szerinti duális értelmezés alapján kelljen alkalmazni (ha nincs bírság, akkor figyelmeztetés van, ha nincs figyelmeztetés, akkor pedig bírság).

- [47] Előadta, hogy a bírság mértékének meghatározása is jogszerű volt, a becsült, 19 tonna hulladékra tekintettel alkalmaznia kellett az R. 1. § (4) bekezdése, illetve a Melléklet 3.a.) pontja alapján a 10-100 tonna közötti tömegtartomány középértékét, azaz az 55 tonnát.
- [48] Cáfolta azt a felperesi állítást, hogy megsértette az Ákr.-ben írt eljárási alapelveket.
- [49] Előadta végül, hogy nem helytálló a kereseti okfejtés a más által elhelyezett hulladék kapcsán fennálló felelősség vonatkozásában; a szankcionálás és kötelezés során csakis a bizonyított mennyiséget vette figyelembe, egyebet nem.

A bíróság döntése és jogi indokai

- [50] A kereset az alábbiak szerint megalapozatlan.
- [51] Az Ákr. 2. §-a szerint
- (1) A közigazgatási hatóság (a továbbiakban: hatóság) jogszabály felhatalmazása alapján, hatáskörét a jogszabály keretei között, rendeltetésszerűen gyakorolva jár el.
- (2) A hatóság a hatásköre gyakorlása során
- a) a szakszerűség, az egyszerűség, az ügyféllel való együttműködés és a jóhiszeműség követelményeinek megfelelően,
- b) a törvény előtti egyenlőség és az egyenlő bánásmód követelményét megtartva, indokolatlan megkülönböztetés és részrehajlás nélkül,
- c) a jogszabályban meghatározott határidőn belül, észszerű időben jár el.
- [52] Az Ákr. 6. §-a alapján
- (1) Az eljárás valamennyi résztvevője köteles jóhiszeműen eljárni és a többi résztvevővel együttműködni.
- (3) Az ügyfél és az eljárás egyéb résztvevője jóhiszeműségét az eljárásban vélelmezni kell. A rosszhiszeműség bizonyítása a hatóságot terheli.
- [53] Az Ákr. 62. § (1) bekezdése értelmében, ha a döntéshozatalhoz nem elegendők a rendelkezésre álló adatok, a hatóság bizonyítási eljárást folytat le.
- [54] Az Ákr. 64. § (1) bekezdése szerint, ha jogszabály nem zárja ki, az ügyfél a nyilatkozatával pótolhatja a hiányzó bizonyítékot, ha annak beszerzése nem lehetséges.
- [55] Az Ákr. 71. § (1) bekezdése alapján szakértőt kell meghallgatni vagy – legalább tizenöt napos határidő tűzésével – szakvéleményt kell kérni, ha az ügyben jelentős tény vagy egyéb körülmény megállapításához különleges szakértelem szükséges, és az eljáró hatóság nem rendelkezik megfelelő szakértelemmel.

- [56] Az Ákr. 81. § (1) bekezdése értelmében a döntés tartalmazza az eljáró hatóság, az ügyfelek és az ügy azonosításához szükséges minden adatot a zártan kezelt és védett adatok kivételével, a rendelkező részt – a hatóság döntésével, a szakhatóság állásfoglalásával, a jogorvoslat igénybevitelével kapcsolatos tájékoztatással és a felmerült eljárási költséggel –, továbbá a teljes eljárásra történő áttérés esetén az áttérés okára, a megismerhetetlenné tett zártan kezelt és védett adatokkal együtt megállapított tényállásra, a bizonyítékokra, a szakhatósági állásfoglalás indoklására, a mérlegelés és a döntés indokaira, valamint az azt megalapozó jogszabályhelyek megjelölésére is kiterjedő indokolást.
- [57] Az Ákr. 50. §-a szerint
- (1) Ha törvény eltérően nem rendelkezik, az ügyintézési határidő az eljárás megindulásának napján kezdődik.
- (2) Az ügyintézési határidő
- a) automatikus döntéshozatal esetén huszonnégy óra,
- b) sommás eljárásban nyolc nap,
- c) teljes eljárásban hatvan nap.
- (4) Az ügyintézési határidőn belül a döntés közlése iránt is intézkedni kell.
- [58] Az Ákr. 103. §- alapján
- (2) A hivatalbóli eljárásokban szünetelésnek nincs helye, és a hatóság felfüggesztés esetén sem dönt érdemben az ügyfél vagy ügyfelek együttes kérelmére. Nincs helye az eljárás megszüntetésének, ha az ügyfél eljárási költség előlegezési kötelezettségének nem tesz eleget.
- (3) A hivatalbóli eljárásokban az ügyintézési határidőbe csak az eljárás felfüggesztésének időtartama nem számít be.
- (4) Ha a hatóság a hivatalbóli eljárásban az ügyintézési határidő kétszeresét túllépi, a jogsértés tényének megállapításán és a jogellenes magatartás megszüntetésére vagy a jogszerű állapot helyreállítására kötelezésen túl egyéb jogkövetkezményt nem alkalmazhat. Ez esetben ugyanazon ügyféllel szemben, ugyanazon ténybeli és jogi alapon nem indítható új eljárás.
- [59] Az Ákr. 104. § (1) bekezdése értelmében a hatóság az illetékességi területén hivatalból megindítja az eljárást, ha
- a) az eljárás megindítására okot adó körülmény jut a tudomására,
- b) erre bíróság kötelezte,
- c) erre felügyeleti szerve utasította,
- d) életveszéllyel vagy súlyos kárral fenyegető helyzetről szerez tudomást, vagy
- e) ezt egyébként jogszabály előírja.
- [60] A Szankció tv. 1. § (1) bekezdése szerint a törvény hatálya az általános közigazgatási rendtartásról szóló törvény hatálya alá tartozó közigazgatási hatósági eljárás során megállapított jogszabálysértések (a továbbiakban: közigazgatási szabályszegés) esetén a közigazgatási hatósági ügyben érdemi döntéssel kiszabható jogkövetkezményekre (a továbbiakban: közigazgatási szankció) terjed ki.

[61] A Szankció tv. 2. §-a alapján

(1) A közigazgatási szabályszegésért való felelősség megállapítása esetén a közigazgatási hatóság közigazgatási szankciót alkalmaz.

(2) Közigazgatási szankciót azzal a természetes személlyel, jogi személlyel vagy jogi személyiséggel nem rendelkező szervezettel szemben lehet alkalmazni, akinek, illetve amelynek a közigazgatási szabályszegésért való felelősségét a közigazgatási hatóság megállapította. Az elkobzás akkor is alkalmazható, ha felelősségre vonásra nem került sor.

(3) Közigazgatási szabályszegés esetén a következő közigazgatási szankciók alkalmazhatók:

- a) figyelmeztetés,
- b) *
- c) közigazgatási bírság,
- d) tevékenység végzésétől történő eltiltás,
- e) elkobzás.

[62] A Szankció tv. 6. § (3) bekezdése szerint figyelmeztetés alkalmazásának akkor van helye, ha közigazgatási szabályszegés elkövetése miatt más szankció nem alkalmazható, vagy ha a közigazgatási szabályszegés az elkövetés körülményeire tekintettel csekély súlyú és a figyelmeztetéstől kellő visszatartó hatás várható.

[63] A Szankció tv. 9. §-a értelmében

(1) Közigazgatási bírság minden, a közigazgatási hatóság által közigazgatási szabályszegésért kiszabott bírság.

(2) Közigazgatási bírságot szab ki a közigazgatási hatósági eljárás során a hatóság, ha törvény vagy törvény felhatalmazása alapján önkormányzati rendelet bírság kiszabását teszi lehetővé,

- a) a Nyilvántartásba a hatósági eljárás megindításának napját megelőző egy éven belül az ügyfél vonatkozásában közigazgatási szankciót megállapító döntést jegyezték be és
- b) a hatóság nem figyelmeztetés alkalmazásáról dönt.

[64] A Ht. 6. § (3) bekezdése szerint a hulladékban rejlő anyag, energia hasznosítása érdekében törekedni kell a hulladék lehető legnagyobb arányú újrahasználatra való előkészítésére, újrafeldolgozására, valamint a nyersanyagok hulladékkal történő helyettesítésére.

[65] A Ht. 61. §-a alapján

(1) Hulladéktól a 31. §-ban meghatározottakra figyelemmel, csak kijelölt vagy arra fenntartott helyen, a környezet veszélyeztetését kizáró módon lehet megválni. Nem mentesül a hulladék birtokosára, illetve tulajdonosára vonatkozó szabályok alól az, aki a birtokában, illetve a tulajdonában lévő hulladéktól nem az e törvényben meghatározott kötelezettségek teljesítésével válik meg. Az ingatlan tulajdonosát felelősség terheli az illegális hulladéklerakás vagy elhagyás megelőzéséért.

(3) Ha a (2) bekezdés szerinti tulajdonos vagy a korábbi birtokos ismeretlen, az elhagyott hulladék felszámolásának kötelezettsége – ellenkező bizonyításig – azt az ingatlantulajdonost terheli, akinek az ingatlanán a hulladékot elhelyezték vagy elhagyták. Az ingatlan tulajdonosa

mentesül a felelősség alól, ha megtett minden tőle elvárható intézkedést, hogy a hulladék elhelyezését vagy elhagyását megakadályozza és a hulladékgazdálkodási hatóság eljárása során bizonyítja a hulladék korábbi birtokosának vagy az ingatlan tényleges használójának személyét. Társasházak esetében az ingatlan tulajdonosa vonatkozásában a társasházakról szóló 2003. évi CXXXIII. törvényben, a lakásszövetkezetek esetében a lakásszövetkezetekről szóló 2004. évi CXV. törvényben foglaltak irányadóak.

(4) Az elhagyott hulladék felszámolására a (2) vagy (3) bekezdés szerint kötelezett személy (e § alkalmazásában a továbbiakban: kötelezett) a kötelezést megállapító közigazgatási hatósági döntés véglegessé válásától számított 30 napon belül gondoskodik a hulladék ingatlanról történő elszállításáról, és az elszállítás tényét a hulladékgazdálkodási hatóság ingatlan fekvése szerint illetékes területi szervénél az átvevő által a miniszter rendeletében meghatározott teljes bizonyító erejű magánokiratokkal, vagy a veszélyes hulladékkal kapcsolatos egyes tevékenységek részletes szabályairól szóló kormányrendelet szerinti szállítási lappal, illetve bizonylattal igazolja. Az igazolás egy példányát az átvevő átadással egyidejűleg a kötelezett részére átadja.

- [66] A Ht. 84. § (1) bekezdése szerint a hulladékgazdálkodási hatóság az e törvényben, a Kvt.-ben, az e törvények végrehajtására kiadott jogszabályokban, valamint az Európai Unió közvetlenül alkalmazandó jogi aktusában meghatározott rendelkezés, illetve hatósági döntésben foglaltak megsértése esetén intézkedést hozhat, bírságot szabhat ki vagy figyelmeztetésben részesíti az eljárás alá vont jogi személyt, jogi személyiséggel nem rendelkező szervezetet vagy természetes személyt.
- [67] A Ht. 86. § (1) bekezdés a) pontja értelmében azt a természetes vagy jogi személyt, egyéni vállalkozót, továbbá jogi személyiséggel nem rendelkező szervezetet, aki vagy amely a hulladékgazdálkodással kapcsolatos jogszabály, közvetlenül alkalmazandó uniós jogi aktus vagy hatósági határozat előírásait megsérti, a hulladékgazdálkodási hatóság hulladékgazdálkodási bírság megfizetésére kötelezi.
- [68] Az R. Melléklet 3. pontja szerint a bírság meghatározása során a hulladék tonnában kifejezett tömegével kell számolni. Amennyiben a hulladék tömege pontosan nem határozható meg, a műszaki becsléssel (számítással) meghatározott tonnában kifejezett nagyságrendi tömegtartomány középértékével kell számolni.
- [69] A bíróság a felperes által megjelölt egyes jogsérelmek vonatkozásában a következőkre utal.
- [70] Az ügyintézési határidő túllépése nem eredményezhette a szankció mellőzését. Tény, hogy az alperes 2023. február 15-én indította meg hivatalból az eljárást, ehhez képest az Ákr. 50. § (2) bekezdés c) pontja szerinti 60 napos ügyintézési határidőt valóban túllépte, az eljárás megindítása és a döntés meghozatala között 82 nap telt el, ahogy arra a felperes a keresetlevélben hivatkozott. Irányadó ugyanakkor az Ákr. 103. § (4) bekezdése, annak értelmében a határidő kétszeres túllépése jelentheti azt, hogy a hatóság csupán a jogsértés megállapítására jogosult, szankció alkalmazására viszont nem. Egyértelmű, hogy ezt a határidőt, azaz 120 napot az alperes nem lépte túl, ekként nem alkalmazható az Ákr. 103. § (4) bekezdése, azaz jogszerűen került sor a felperes megbírságolására.
- [71] Nem fogadta el a bíróság az eljárás megindítására okot adó körülmény hiányára vonatkozó felperesi kifogást.

- [72] Az első eljárási cselekmény a fenti tényállás szerint 2022. november 17-e volt, amikor az első helyszíni szemlét foganatosította az alperes. Az eljárás megindulásáig, azaz 2023. február 15-ig a felperes valóban elszállított 48,8 tonna hulladékot, ez azonban nem jelentheti azt, hogy az alperesnek nem lett volna szankcionálási lehetősége. A felperesi szabályszegés befejezett volt, önmagában az a körülmény, hogy az alperes a helyszínen hulladék meglétét tapasztalta, megalapozta az eljárás megindítását és a határozat meghozatalát, függetlenül attól, hogy a felperes milyen cselekményeket végzett az eljárás megindítását megelőzően. Ebben a körben nem fogadta el a bíróság a keresetlevélben írt azon hivatkozást, hogy a Karl Invest Kft. nyilatkozata alapján, annak eredményeként a tényleges hulladék minősége nem került tisztázásra. Az alperes két hulladékcsoporthoz való viszonyában bírságolta meg a felperest, az első a 48,8 tonna volt, a második a 100 m² x 10 cm rétegvastagságú anyag. A rendelkezésre álló iratok, főként a fényképfelvételek egyértelműen alátámasztják, hogy az utóbbi, a visszamaradt anyag hulladéknak minősült. Az előbbi, a 48,8 tonna hulladék ebbéli jellegét a felperes nem vitathatja, ő maga nyilatkozott ugyanis akként, hogy ezt a hulladékot elszállította egy ártalmatlanítóba. Mindezek alapján nem helytálló a felperes azon állítása, hogy az alperesnek az eljárás megindítása időpontjában még az ingatlanon lévő, nem vitatottan hulladéknak minősülő 1 m³ anyag kapcsán lett volna lehetősége – esetlegesen – szankció alkalmazására. A kifejtettek szerint az alperes ebben a vonatkozásban is tisztázta a tényállást, és csak olyan anyag, a két érintett hulladékcsoporthoz való viszonyában marasztalta el a felperest, amelynek hulladék jellege kétséget kizáróan megállapítható volt.
- [73] A hulladékgazdálkodási bírsággal összefüggő jogalap hiánya kapcsán a bíróság az alábbiakra utal.
- [74] Kiemeli mindenekelött a bíróság, hogy az alperes a védiratában ezen felperesi jogsérelem tekintetében rendkívül részletes nyilatkozatot tett a III. pontban (6-11. oldal). Hivatkozik ugyanakkor a bíróság arra, hogy a Kp. 4. § (3) bekezdés a) pontja alapján a bírósági felülvizsgálat tárgya az alperesi határozat, nem pedig a védirat.
- [75] A fentiek kapcsán az alperesi határozat 6-7. oldala tartalmaz jogszabályi hivatkozást, illetve jogi elemzést. Az alperes a Szankció tv. 6. § (3) bekezdése alapján nem találta alkalmazhatónak a figyelmeztetést, az ott rögzített feltételek hiányában. Megállapította ugyanakkor, hogy a felperes vonatkozásában nem áll fenn a Szankció tv. 9. § (2) bekezdésében írt két feltétel, mert bár nem teljesült a törvényhely a) pontja, azonban a hulladék jogszabály előírásaitól eltérő módon történő gyűjtése, a jogsértéssel érintett hulladék mennyisége, valamint a jogsértő magatartással kialakított környezeti állapot miatt csekély súlyúnak nem tekinthető a szabályszegés.
- [76] A felperes a fentiekkel összefüggésben állította a keresetlevélben (10. oldal), hogy a Htv. 86. §-a ugyan lehetővé tenné a bírság kiszabását, azonban a Szankció tv. 9. § (2) bekezdésében írt két további konjunktív feltétel nem teljesült.
- [77] A fentiekkel összefüggő bírósági álláspont a következő.
- [78] A Szankció tv. 9. § (2) bekezdés a),b) pontja valóban konjunktív feltételt rögzít, amit alátámaszt a törvényhelyhez fűzött indokolás. E szerint a fokozatos szankcionálás elve alapján a hatóság közigazgatási bírságot szab ki a következő körülmények teljesülése esetén: törvény vagy törvény felhatalmazása alapján önkormányzati rendelet bírság kiszabását írja elő, a Nyilvántartásba a hatósági eljárás megindításának napját megelőző egy éven belül az ügyfél

vonatkozásában közigazgatási szankciót megállapító döntést jegyezték be, és a hatóság nem figyelmeztetés vagy közigazgatási óvadék alkalmazásáról dönt.

- [79] A Szankció 6. § (3) bekezdésének és 9. § (2) bekezdés a),b) pontjának a nyelvtani értelmezésébl az következne, hogy bírságot nem lehetne kiszabni, miután a 9. § (2) bekezdés a),b) pontjában írt konjunktív feltételek közül az a) pontban írt nem teljesült. Nem lehetne ugyanakkor figyelmeztetést sem alkalmazni, miután nem valósult meg a Szankció tv. 6. § (3) bekezdés második, „vagy” utáni fordulata, a felperesi szabályszegés ugyanis nem minősíthető csekély súlyúnak.
- [80] A fenti ellentmondást a bíróság az alábbiak szerint oldotta fel.
- [81] A jogirodalom, illetve a jogtudomány a jogértelmezés tekintetében öt alapvető módszert különít el, így a nyelvtani, a logikai, a rendszertani, a történeti, illetve a teleologikus értelmezést (Friedrich Carl von Savigny, Rudolf von Jhering).
- [82] A nyelvtani értelmezés a jogi norma nyelvi megfogalmazása és a konkrét tényállás közötti kapcsolat vizsgálatát jelenti. Ez a normában szereplő szavak, kifejezések, fogalmak, illetve mondatrészek elemzését jelenti nyelvtani szabályok alapján, és összevetésüket az elbírálni kívánt tényállással.
- [83] A logikai értelmezés a formális logika szabályainak alkalmazása a jogszabály tartalmának feltárásában. A logikai értelmezés a jogszabály szövegéből indul ki, és az írott norma fogalmaiból kiindulva vizsgálja ezeknek és a tényállás elemeinek egymáshoz való logikai viszonyát. A bírói gyakorlat a logikai értelmezés egy speciális válfaját, a joglogikai értelmezést alkalmazza, amely már a rendszertani értelmezés egyik válfaja.
- [84] A rendszertani értelmezés révén a jogi norma értelme úgy ismerhető meg, ha azt beillesztik az átfogó normarendszerbe; a módszer a jogszabály valódi tartalmára más jogtételekkel, jogintézményekkel, a jogággal, jogrendszerrel fennálló összefüggéseinek vizsgálta révén következtet. A rendszertani értelmezés az egyes norma értelmét a jog átfogó rendszere felé viszi, és az átfogó értelmi rendszert veszi alapul a norma értelmének meghatározásánál.
- [85] A történeti értelmezés során a jogalkalmazónak fel kell tártani, hogy az alkalmazandó norma a létrehozatalakor milyen probléma megoldására szolgál, és a normát úgy kell értelmezni, hogy az megfeleljen a jogalkotó akaratának.
- [86] A teleológiai értelmezési módszer azt veszi figyelembe, hogy mi volt az elérni kívánt cél a jogi norma megalkotásakor. A teleologikus jogértelmezés során a bíró a jogszabály objektív célján, társadalmi rendeltetésén alapuló jelentését tárja fel, amihez leggyakrabban a törvény címét, preambulumát vagy a törvény szövegében benne rejlő azon társadalmi funkciót veszi alapul, amelyet a jogszabály betölteni hivatott. A teleológiai értelmezés egyik alfaja az alkotmányos alapjogok/alapelvek fényében való értelmezés.
- [87] A fentiekkel összefüggésben utal a bíróság az Alaptörvény 28. cikkére, amely szerint a bíróságok a jogalkalmazás során a jogszabályok szövegét elsősorban azok céljával és az Alaptörvénnyel összhangban értelmezik. A jogszabályok céljának megállapítása során elsősorban a jogszabály preambulumát, illetve a jogszabály megalkotására vagy módosítására irányuló javaslat indokolását kell figyelembe venni. Az Alaptörvény és a jogszabályok

értelmezésekor azt kell feltételezni, hogy a józan észnek és a közjónak megfelelő, erkölcsös és gazdaságos célt szolgálnak.

- [88] A Ht. preambuluma rögzíti, hogy az Országgyűlés a környezet és az emberi egészség védelme, a környezetterhelés mérséklése, a természeti erőforrásokkal való takarékos gazdálkodás, az erőforrás-felhasználás hatásainak csökkentése, hatékonyságának javítása, a versenyképesség hosszútávú biztosítása, a körforgásos gazdaság felé történő átmenet céljából a hulladékképződés megelőzése vagy csökkentése, a képződő hulladék káros hatásainak megelőzése, mennyiségének, illetve veszélyességének csökkentése, továbbá a használt termékek újrahasználata, a fogyasztási láncban szereplő anyagok termelési-fogyasztási körforgásban tartása, valamint a hulladék minél nagyobb arányú anyagában történő hasznosítása, és a nem hasznosuló, vissza nem forgatható hulladék környezetkímélő ártalmatlanítása érdekében alkotta meg a Ht.-t.
- [89] A fentiekből megállapítható, hogy mind a teleológiai értelmezés, mind pedig az Alaptörvény 28. cikke kiemelt jelentőséget tulajdonít a törvény preambulumának, illetve az abban rejlő funkciónak. Ezzel összefüggésben kiemelten védendő értéknek minősül a környezet és az emberi egészség, fontos szempont a környezetterhelés mérséklése és a természeti erőforrásokkal való takarékos gazdálkodás. A Ht. preambuluma egyértelműen rögzíti azt, hogy mi volt az elérni kívánt cél a jogi norma megalkotásakor; ezt a körülményt a kifejtettek szerint a teleológiai értelmezési módszer tekinti alapnak. A tételes jogi rendelkezésből a fentiek szerint az a következtetés adódik, hogy sem bírságot, sem pedig figyelmeztetést nem lehetne alkalmazni, miután nem teljesülnek az irányadó törvényi feltételek. Ez a bíróság szerint nyilvánvalóan kizárt, a jogalkotó akarata nem erre irányult. Az alperes a határozat 7. oldalán középtájon egy rövid bekezdésben vezette le, hogy miért alkalmazandó bírság. E szerint nem áll fenn a Szankció tv. 9. § (2) bekezdés a) pontjában írt körülmény, ám nem valósul meg a Szankció tv. 6. § (3) bekezdés második fordulata sem. Ehhez képest a védírat 3. pontjában (6-11. oldal) 5 és fél oldalon keresztül vezette le a Szankció törvény irányadó rendelkezéseinek értelmezését, kiemelve, hogy a Szankció tv. jóval bonyolultabb annál, minthogy a felperes szerinti duális értelmezés alapján kelljen alkalmazni. A bíróság megítélése szerint a jogalkotónak kellett volna egyértelműen meghatároznia, hogy mely esetekben alkalmazható figyelmeztetés, mely esetekben bírság. Ez elmaradt, a kifejtettek szerint a tételes jogi rendelkezésekből az vezethető le, hogy sem figyelmeztetést, sem pedig bírságot nem lehetett volna alkalmazni. Erre tekintettel a bíróság mellőzte a védíratban írt terjedelmes elemzést a Szankció tv. rejtjelmeiről, és a teleológiai értelmezés, valamint a Ht. preambuluma alapján megállapította, hogy jogszerű volt a bírság alkalmazása; a felperes a hulladék deponálása révén a környezetet szennyezte, a természetet és az emberi egészséget veszélyeztette.
- [90] A bíróság nem osztotta a bírság mértékének meghatározásával kapcsolatos felperesi jogsérelmet. A felperesi levezetés szerint (keresetlevél 12-13. oldal) az alperes legfeljebb – az egyéb feltételek fennállása esetén – 14,64 tonna kapcsán alkalmazhatott volna bírságot, amely az elszállított 48,8 tonnának a 30 %-a, amelyről a felperes azt állította, hogy ekkora arányú hulladékot vitt a helyszínre.
- [91] A fentiekkel összefüggésben kiemeli a bíróság, hogy az alperes becsült értéket állapított meg, és ez miatt alkalmazta az 55 tonna középpértéket (R. Melléklet 3. pont; 10-100 tonna közötti középpérték).

- [92] Tény, hogy az eljárás során a felperes maga állította, hogy a hulladék cca. 30 %-át ő vitte a helyszínre. Ez önmagában azt jelentette, hogy pontos, egzakt értéket sem a súly, sem pedig a térfogat vonatkozásában nem lehetett megállapítani. Mindezek tükrében helytálló volt, hogy az alperes a 48,8 tonna 30 %-át vette figyelembe, amelyből a 48,8 tonna valóban pontos szám, annak a cca. 30 %-a azonban már nem. A visszamaradt anyag kapcsán szintén becslést alkalmazott az alperes, a 100 m² x 10 cm rétegvastagság pontos súlyát ugyanis nem lehetett megállapítani. A becslésre vonatkozik az, hogy a határozat 3. oldal utolsó bekezdésében az alperes a „mintegy”, a 8. oldal utolsó bekezdésében pedig a „kb.” kitélt használta a visszamaradt hulladékokra vonatkozóan.
- [93] A fentiek összefoglalásaként rögzíthető, hogy az alperes mindkét érintett hulladékcsoport tekintetében csak becsült adatot állapíthatott meg, amely indokolta az R. Melléklet 3. pontjának alkalmazását.
- [94] Nem fogadta el a bíróság a felperesnek az Ákr.-ben meghatározott eljárási alapelvek megsértésére vonatkozó jogsérelmét sem.
- [95] A fentiekkel összefüggésben a felperes arra hivatkozott (keresetlevél 14. oldal), hogy az egyes alperesi kijelentések a felperes rosszhiszemű eljárását sugallják. Ezzel szemben utal a bíróság arra, hogy a szankció alapját objektív tények jelentették, jelesül az, hogy az ingatlanon hulladék volt, és hogy annak cca. 30 %-át a felperes szállította oda. Ebben az összefüggésben teljesen mindegy, hogy a felperes magatartása jóhiszemű vagy rosszhiszemű volt, a bíróságot mindkét esetben alkalmaznia kellett az alperesnek. Tény az, hogy a felperes az eljárás során együttműködő volt, a 30 %-os mértéket maga közölte, az eljárás megindulása előtt a 48,8 tonnát a helyszínről elszállította. Ez nyilván nem jelenti azt, hogy az alperesnek mellőznie kellett volna a szankciót, mégpedig – a felperes állítása szerint – nem a tételes jogi rendelkezések, hanem az Ákr. szerinti alapelvek alapján.
- [96] Nem osztotta végül a bíróság azt a felperesi álláspontot sem, hogy őt az alperes más személy által elhelyezett hulladék kapcsán bírságolta. A fenti tényállásból megállapítható, hogy a felperesi elismerés folytán a hulladék cca. 70 %-át vitte oda más személy. Egyértelmű azonban, hogy az érintett két hulladékcsoport kapcsán az alperes alkalmazta a 30 %-ot, azaz a határozatból nem vonható le az a következtetés, hogy olyan hulladék miatt is szankcionálta az alperes a felperest, amelyet nem ő szállított a helyszínre.
- [97] A fentiek alapján a bíróság a rendelkező részben foglaltak szerint döntött (Kp. 88. § (1) bekezdés a) pont).

Záró rész

- [98] A perben a felperes pervesztes lett, ezért köteles megfizetni a feljegyzett illetéket, valamint az alperesi perköltséget (Pp. 82. § (1)-(3) bekezdés, 83. § (1) bekezdés, 81. § (5) bekezdés, 32/2003. (VIII.22.) IM. rendelet 3. § (3) bekezdés, Pp. 102. § (1) bekezdés, 30/2017. (XII.27.) IM. rendelet 3. § (2) bekezdés).
- [99] Az ítélet ellen fellebbezésnek helye nincs (Kp. 99. § (1) bekezdés).

Pécs, 2023. október 20.

2.K.700.727/2023/10.

- 16 -

bíró